

PPŁEK JAN NIEMIERSKI PS. „KASPERSKI” (1886-1941)



INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ
Delegatura w Olsztynie

URODZONY W BUTRYNACH NA WARMII, W RODZINIE PIEŁĘGNUJĄCEJ POLSKIE TRADYCJE PATRIOTYCZNE.

• 1906 •

Jako nastolatek Niemiński opuścił Butryny i udał się do Frankfurtu nad Odrą, gdzie w 1906 r. ukończył gimnazjum. Następnie odbył jednoroczną służbę wojskową w 1. Pułku Grenadierów w Królewcu. Po tym aż do wybuchu I wojny światowej pracował jako urzędnik bankowy w Metz.

• 1920 •

W okresie przed plebiscytem 1920 r. na Warmii i Mazurach został odwołany z frontu i oddelegowany do działań na rzecz Polski. Został wówczas mianowany komendantem naczelnym Straży Mazurskiej, która podlegała Oddziałowi II Sztabu Ministerstwa Spraw Wojskowych. Celem Straży była obrona ludności popierającej przyłączenie ziem plebiscytowych do Polski przed bojówkami niemieckimi.

• 1934 •

W 1934 r. w stopniu podpułkownika przeszedł w stan spoczynku. Z początkiem kolejnego roku został wybrany na prezydenta Rzeszowa.

• 1941 •

Po wybuchu II wojny światowej, na początku 1940 r. został aresztowany przez Gestapo i 5 kwietnia 1941 r. osadzony w niemieckim obozie koncentracyjnym Auschwitz-Birkenau, w którym poniósł śmierć.

• 1918 •

W czasie wojny służył w niemieckiej armii, współpracując jednocześnie z Polską Organizacją Wojskową. Po zakończeniu działań wojennych, w listopadzie 1918 r. wstąpił do Wojska Polskiego, gdzie jako dowódca 3. kompanii 6. Pułku Piechoty 1. Dywizji Piechoty brał udział w walkach pod Lidą i Wilnem.

• 1930 •

Po przegranej plebiscytem wrócił do 6. Pułku Piechoty, będąc kolejno: dowódcą kompanii, dowódcą batalionu i zastępcą dowódcy pułku. W 1930 r. objął stanowisko dowódcy Batalionu Korpusu Ochrony Pogranicza „Hoszcza”.

